

Till berörd remissinstans

ANGÅENDE REMISSEN OM MOTION (2013:39) OM STOCKHOLM - EN STAD I VÄRLDSKLASS FÖR DYSLEKTIKER

Detta gäller remissvar på ”Motion (2013:39) om Stockholm - en stad i världsklass för dyslektiker”
Dnr: 326-702-2013

Remisstiden sträcker sig till den 30 augusti 2013, vilket vi ber er respektera. Om det av några skäl inte är möjligt för er att inkomma med svar inom utsatt tid måste en kontakt tas med den för ärendet ansvariga personen på roteln.

Ansvarig handläggare/borgarrådssekreterare på Finansroteln är Shashika Padmaperuma, tfn 08-508 29 141.

Remissvar skickas till:

- Finansroteln i **digital form (word/excel)**. Ange KS:s diarienummer som namn på ärenderubrik. Ex: KS 314-331-2004
- KF/KS kansli i **pappersform**.

Bilagga **inte** remissunderlaget. Det finns redan diariefört i kommunstyrelsens diarium.

Häfta **inte** ihop handlingarna.

Adresserna är följande:

Rotelns e-post: Funktion SLK RI-remissvar eller
RI-remissvar@stockholm.se

KF/KS kansli, Stadshuset, 105 35 STOCKHOLM

Med vänliga hälsningar

Finansroteln

Remitteringsmapp

Ärende: Motion (2013:39) om Stockholm - en stad i världsklass för dyslektiker

För yttrande senast: 30 augusti 2013

Stadsdelsnämnderna

Bromma
Hägersten-Liljeholmen
Kungsholmen

Facknämnderna

Utbildningsnämnden

Övriga

SLK
KS råd för
funktionshinderfrågor

39.

Motion av Kaj Nordquist, S

Den Stockholm – en stad i världsklass för dyslektiker

STOCKHOLMS STAD Kommunstyrelsen Registraturet	
Ink.	2013 -04- 29
Dnr.	326-802/2013
Till:	LT

I en stad i världsklass för människor med dyslexi begränsas inte deras liv av illa fungerande förskolor, skolor som diskriminerar eller ett otillgängligt arbetsliv. Där har tillgången till information och kommunikation med och från kommunen självklart anpassats på ett sådant sätt att det inte innebär några som helst onödiga problem att leva med diagnosen dyslexi i Stockholms stad.

Förr i tiden kallades dyslektiker för ordblinda. Många trodde ordblindheten var kopplat till i övrigt begränsade intellektuella gåvor.

Föreställningen om att exempelvis den som läser illa högt också har problem att begripa är långt ifrån utrotad på 2000-talet i Stockholm. Elever med dyslexi behandlas ännu illa i många skolor. Trots att kunskapen finns och lärare och andra borde veta bättre.

En del människor med dyslexi har kunnat göra sig gällande ändå och nått framskjutna positioner i samhället på olika områden.

Dock har alltför många istället valt mycket negativa karriärer i sin frustration. Sålunda är det inte ovanligt med kriminella med dyslexi.

Förhoppningsvis hade inte asociala beteenden utvecklats, om dessa personer fått en korrekt diagnos och därefter på ett naturligt sätt inlemmats i vanliga skolor och kunnat arbeta på vanliga arbetsplatser.

Alltnog är konstateranden som de ovan gjorda ingen ursäkt för att inte Stockholms stad för framtiden ska ta sitt ansvar och underlätta för människor med dyslexi att kunna spela positiva roller i samhället och i sina egna liv.

I förskolor bör utvecklas pedagogik som gör att dyslexi blir ett så litet funktionshinder som möjligt.

En modell för detta kallas för Bornholmsmodellen. Genom den stimuleras och utvecklas barnens språkförståelse och ordförråd.

Detta innebär mer konkret att systematiskt träna språkljud, som gör det enkelt och tydligt att skilja på exempelvis ljud som b och d liksom andra ljud som kan vara problematiska, d.v.s. att utveckla barnens behärskning av fonologin.

När det talas en tydlig svenska på förskolorna gynnar det barn med dyslexi men självklart även andra barn.

I skolan ska givetvis elever med dyslexi ha sina rättigheter som

rätt till inlästa läromedel

rätt till muntliga prov

rätt att sitta för sig själv vid prov

rätt till stavningsprogram i datorerna

rätt till talsyntes i datorerna

rätt till ordbok i datorerna

När elever fått sina rättigheter respekterade kan de skaffa sig en kompetens som ger förmåga och möjlighet till högre studier och/eller ett framgångsrikt arbetsliv.

När skolor inte fungerar som de ska, sätts i praktiken betyg på elevernas dyslexi och inte på deras kunskap. Detta betyder i det verkliga livet att den som stavat illa inte bedöms efter sina sakkunskaper. Istället avgör bristande stavning elevens betygsnivå.

Stockholms stad bör som arbetsgivare se till att egendrivna eller av staden finansierade verksamheter bedrivs så att inte ett givet samtalsämne mellan dyslektiker blir om man ska eller inte ska berätta om dyslexin när man söker jobb. På arbetsplatserna ska det vara en självklar rätt att använda nödvändiga hjälpmedel. Därför bör stavningsprogram ingå som standard i Stockholms stads datasystem.

I upphandlingar genomförda av Stockholms stad bör självklart inkluderas att stavningsprogram för dyslektiker är inkluderade. Det ska inte behövas annat än att slå ett kommando för att få sin text rättad med hjälp av de program som utvecklats just för dyslektiker.

Införande av kraftfulla stavningsprogram som standard kommer, för övrigt, att vara en betydande fördel för alla som verkar inom kommunen att få sina texter korrigerade och korrekta.

Inom ramen för stödinsatsen ledsagning bör den kunna få användas av dyslektiker till läs och skrivhjälp i situationer som kräver förmågan av kommuninvånarna.

Mot bakgrund av det ovanstående yrkar jag

att förskolorna i Stockholm får ett tydligt ansvar för att förbereda läsning

att grundskolorna aktivt motverkar alla former av diskriminering mot eller med dyslexi och respekterar de rättigheter som tillkommer de med dyslexi

att informationen på stadens hemsidor också ska kunna avlyssnas

att kraftfulla stavningsprogram utvecklade för människor med dyslexi införs som standardtillval inom all datakommunikation inom Stockholms stad

att läs och skrivhjälp för dyslektiker godkänns som insats inom kommunens ledsagartjänst

Kaj Nordquist, S

